

PASTORAAL OP SCHOOL

Het **voorjaar** geeft ons de **lente** ... Het groen dat ontluikt moet langzaam **groeien**, wil het straks de volle warmte van de zon aankunnen. Ook wij mensen hebben **groeitijd** nodig om mooi te worden ... vooral 'innerlijk mooi'! De **veertigdagentijd** die we net achter de rug hebben was zo'n tijd.

Het **voorjaar** geeft ons ook de gelegenheid om **grote kuis** te houden. Velen keren immers, in deze periode van het jaar, alle hoekjes van het huis ondersteboven, maken kasten leeg, en gaan **vlekjes en oneffenheden** met veel verbetering te lijf. Ook wij mensen hebben een periode nodig om onze **binnenkant** eens **binnenstebuiten** te keren en **elk vlekje** en **elke oneffenheid** te lijf gaan.

De voorbije **vastentijd** was een periode om de band met **onzelf**, met onze **medemensen** en met **God** nauwer aan te halen. Hopelijk hebben we gebruik gemaakt van die **veertigdaagse vastentijd**?!

In mijn kinderjaren ontmoette ik eens een visser. Ik zie nog voor mij dat beeld dat hij een net aan het "**boeten**" was. Een "net boeten" is het vakjargon voor een "net herstellen": men inspecteert alle mazen en waar een draadje losgekomen is, wordt het terug aangeknoopt.

Vastentijd is "**boetetijd**", zegt men. Maar als ik het woordje "boete" hoor, moet ik steeds denken aan "**netten herstellen**", **draden aan mekaar knopen**. En zo kunnen we de **Vastentijd** beschouwen als een tijd om onze netten, onze netwerken van relaties, te inspecteren. Welke draden zijn losgeraakt en moeten terug opgenomen, terug vastgeknoopt worden?! Ik denk aan de **draad met onze medemens**, dichtbij of veraf, alsook de **draad met onszelf** en de **draad met God** die misschien ook af en toe los is geraakt ...

Gelukkig kregen we op onze tocht van 40 dagen allerlei hulpmiddelen en aanbevelingen om te werken aan die relaties en **ons leven te vernieuwen**. Want **Pasen** komt in zicht: het feest bij uitstek van **nieuw leven**! En dan denk ik aan **het verhaal over Noach**, die met zijn familie en alle dierenkoppels de **nieuwe wereld** binnengingen, onder een schitterende **regenboog** door, die aan de hemel stond. Dat verhaal van Noach, de ark en de **regenboog**, wil ons leren dat het er soms op lijkt dat onze wereld in elkaar stort, dat de toekomst wordt afgesneden. Maar dan moeten we blijven **volhouden en geloven** dat er een dag zal aanbreken waarop we op **nieuw** durven en kunnen beginnen. God laat ons nooit voorgoed in de steek! Als de **regenboog** aan de hemel staat, dan zijn we als het ware beschermd met die **koepel over ons heen**. Een mooi symbool toch?!

Op een dag gebeurde het dat de **kleuren** van de wereld met elkaar een discussie kregen. Allen claimden dat zij de beste **kleuren** waren: de belangrijkste, de mooiste, de favoriet.

GROEN zei: "*Natuurlijk ben ik de belangrijkste. Ik ben het teken van leven en hoop. Ik ben gekozen voor het gras, de bomen en bladeren. Zonder mij zouden alle dieren sterven. Kijk maar eens naar het landschap en je zult zien dat ik majestueus ben*".

BLAUW zei: "*Jij denkt alleen aan de aarde. Maar kijk eens naar de lucht en de zee. Het is toch het water die de basis vormt van al het leven. In de lucht bij de wolken en vanuit de oceaan*".

GEEL gniffelde zachtjes: "*Jullie zijn allemaal zo serieus. Ik breng de blijdschap, de vrolijkheid en de warmte in deze wereld. De zon, de maan en sterren hebben allemaal mijn kleur en iedere keer als je kijkt naar een zonnebloem dan lacht de hele wereld. Zonder mij zou er geen vrolijkheid bestaan*".

PASTORAAL OP SCHOOL

ORANJE begon gelijk te blazen: *“En ik ben de kleur van gezondheid en levenskracht. Ik mag dan wel zeldzaam zijn, maar ik zorg voor de behoeften van het menselijk leven. Ik draag de belangrijkste vitaminen; denk maar aan wortels, pompoenen, sinaasappelen en mango's. Ik hang hier niet de hele tijd rond zoals jullie hoor, maar als ik dat wel doe dan vul ik de morgenstond en de avondkleur. Mijn schoonheid is zó opvallend, dat niemand van jullie aan mij kan tippen”.*

ROOD kon het niet meer uithouden en schreeuwde: *“Ik ben de kleur van bloed, maar ook van het gevaar en heldenmoed. Ik wil vechten voor een zaak, ik breng vuur in het bloed. Zonder mij zou de aarde leeg en dor zijn zoals de maan. Ik ben de kleur van passie en liefde”.*

PAARS stond op en sprak met grote luister: *“Ik ben de kleur van de koninklijke kracht van keizers, leiders en bisschoppen Zij kiezen voor mij. Want ik ben het teken van de autoriteit en wijsheid. Mensen vragen niets aan mij, zij luisteren en dienen”.*

INDIGO sprak zachter dan de andere kleuren, maar met vastberadenheid: *“Denk eens aan mij, ik ben de kleur van de stilte. Jullie bemerken mijn aanwezigheid bijna niet. Maar zonder mij zouden jullie allemaal oppervlakkig zijn. Ik vertegenwoordig de schemerzone en de diepgang. Jullie hebben mij nodig voor de balans en het contrast, voor de gebeden en de innerlijke vrede”.*

De **kleuren** begonnen te pochen, ieder overtuigd van eigen gelijk. Hun gekibbel werd luider en luider. Opeens klonk er een donderslag na hevige bliksem. De regen viel neer en uit angst trokken de **kleuren** dichter en dichter naar elkaar en zochten troost.

De regen sprak: *“Jullie dwaze **kleuren**, tegen elkaar vechten en elkaar trachten te domineren ... Weten jullie dan niet dat jullie allen gemaakt zijn voor een speciaal doel?! Uniek en verschillend?! Reik elkaar de hand. Van nu af aan, als het regent, zullen jullie zich over de hemel strekken als **een enorme boog met kleuren**. Als een herinnering dat jullie allen **in vrede kunnen leven**. Voortaan is de **regenboog** een teken van **hoop** voor de mensen, een teken van **verbondenheid** tussen hemel en aarde ...”*

Dat is waarschijnlijk ook de bedoeling van het verhaal van het **verbond** van God met Noach: **weten dat we veilig zijn**; dat **God** trouw blijft aan ons. En voelen dat Hij wil dat we **verbonden** blijven met **elkaar**. Maar dat is niet genoeg! Wij moeten **er zelf óók iets voor doen**, net zoals Noach! We moeten **anderen bij de hand nemen** en door het leven heen helpen; vooral degenen die een beetje zwak zijn uitgevallen, die minder kansen kregen, die miserie of ziekte hebben gekend, die ongeluk of verdriet meedragen ... En dat gaat niet vanzelf!

Om naast **onzelf** ook onze **medemensen** en **God** te ontmoeten en lief te hebben, moeten we de ogen openen, de deur op de wereld ontgrendelen, de vensters naar elkaar toe wijd open gooien ...! Dan gaat, zoals de Bijbel het ons vertelt in het verhaal van Noach, het water weer zakken, dan breken de wolken open en zien we de **regenboog**. Dan krijgt het leven weer **kleur**.

Dan brengt dit **voorjaar** niet alleen de **lente**, maar straks ook **Pasen**, het feest van de **verrijzenis** van Jezus; het feest bij uitstek van **nieuw leven** voor iedereen, ook voor ons!
Zalig Paasfeest!

Diaken Danny Vandenbroucke.